

Sygnatura akt I C 1259/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 12-06-2017 r.

Sąd Rejonowy w Koninie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Bartłomiejczak

Protokolant: st.sekr.sąd. Teresa Konieczka

po rozpoznaniu w dniu 12-06-2017 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa Miasto P. - Zarząd (...) z siedzibą w P.

przeciwko T. T.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Magdalena Bartłomiejczak

Sygnatura akt I C 1259/17

UZASADNIENIE

Miasto P. – Zarząd (...) z siedzibą w P. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł do Sądu Rejonowego L. o zasądzenie od pozwanego T. T. kwoty 149, 50 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 lutego 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że podczas przeprowadzonej w dniu 02 lutego 2016 r. kontroli biletowej stwierdzono, że pozwany nie posiadał ważnego biletu na przejazd, co upoważniło powoda do wystawienia pasażerowi wezwania do zapłaty w postaci druku opłaty dodatkowej w wysokości i na zasadach określonych w Uchwale nr (...) Rady Miasta P. z dnia 03 listopada 2015 r. w sprawie sposobu ustalania w transporcie zbiorowym wysokości opłat dodatkowych z tytułu przewozu osób, zabranych ze sobą do przewozu rzeczy i zwierząt oraz wysokości opłaty manipulacyjnej, w kwocie 280 zł, płatnej w terminie 14 dni od dnia jej wystawienia. Natomiast kwota 9,50 zł stanowi zwrot kosztów pisemnego monitu – jako opłata manipulacyjna. Wskazano, że pomimo, iż kontroler na miejscu wystawia wezwanie do zapłaty, zostało ono wystosowane do pozwanego również pocztą przez wzgląd na chęć pozasądowego rozwiązania sporu i minimalizacji kosztów.

W dniu 27 lutego 2017 r. referendarz sądowy stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do tutejszego Sądu.

W dniu 26 kwietnia 2017 r. Sąd Rejonowy w K. wydał nakaz zapłaty, w którym w całości uwzględnił żądanie pozwu.

W dniu 11 maja 2017 r. (data wpływu) w skutecznie podniesionym sprzeciwie co do całego nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu sprzeciwu podniósł, że w dniu 02 lutego 2016 r. o godzinie 19:37 był pasażerem pojazdu (...) strefa A linii 82. Pozwany przyznał, że nie posiadał ważnego biletu na przejazd autobusem Zarządu (...). Podniósł, iż w dniu 09 lutego 2016 r. uścił na rzecz powoda należną opłatę.

W piśmie procesowym z dnia 30 maja 2017 r. pełnomocnik powoda wskazał, iż środki w kwocie 140, 30 zł zostały uiszczono na koncie powoda w dniu 10 lutego 2015 r. , tj. po upływie 7-dniowego terminu, w którym opłata jest obniżona do kwoty 140, 30 zł. Na potwierdzenie swojego stanowiska przywołał treść uchwały Sądu Najwyższego z dnia 04 stycznia 1995 r., sygn. akt III CZP 16/94. Posiłkując się tym orzeczeniem wskazał, że spełnienie świadczenia bezgotówkowego następuje w dniu uznania rachunku bankowego wierzyciela, chyba, że strony stosunku zobowiązaniowego postanowiły inaczej.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 02 lutego 2016 r. pozwany T. T. jechał komunikacją linii 82 w P., bez ważnego biletu.

/bezsporne/

Pozwany posiadał przy sobie (...) Elektroniczną Kartę Aglomeracyjną (...). Pozwany nie zdażył przyłożyć karty P. do czytnika do czasu przeprowadzenia kontroli, ponieważ kontroler zablokował możliwość dostania się do urządzenia. W wyniku przeprowadzonej kontroli, kontroler wypisał pozwanemu wezwanie do zapłaty nr (...) o godzinie 19:37. Na druku zaznaczono, iż opłata dodatkowa w wysokości 280 zł została nałożona z tytułu braku biletu. Nadto, zaznaczono, iż opłata w okresie pierwszych 7 dni po wystawieniu obniżona jest do kwoty 140, 60 zł.

/dowód : druk opłaty dodatkowej k. 40, zeznania pozwanego k. 42 verte/

Kontroler poinformował pozwanego, że nałożona opłata będzie niższa, jeśli zostanie zapłacona do 7-ego dnia od wystawienia wezwania do zapłaty. Natomiast nie udzielił informacji, jakoby za datę zapłaty uważa się datę wpływu pieniędzy na konto Zarządu (...). Po upływie 2 tygodni pozwany zatelefonował do siedziby powoda i uzyskał informację, że nie zaksięgowano wniesionej przez niego wpłaty. Pozwanego poinformowano również, że może złożyć odwołanie, jeśli posiada dowód wpłaty. Nadto, pracownica powoda powiedziała pozwanemu, że „za rok przyjdzie list z Sądu.”

/dowód : zeznania pozwanego k. 42 verte/

W dniu 09 lutego 2016 r. pozwany złożył w placówce pocztowej dyspozycję do dokonania przelewu kwoty 140, 60 zł na rachunek bankowy powoda. Przelew został zaksięgowany na rachunku odbiorecy w dniu 10 lutego 2016 r.

/dowód : potwierdzenie przelewu k.41, wyciąg z konta bankowego k. 36/

W piśmie z dnia 09 marca 2016 r. powód wezwał pozwanego do uregulowania kwoty 140, 56 zł z tytułu nałożonej opłaty dodatkowej oraz opłaty manipulacyjnej w wysokości 9, 50 zł do dnia 26 marca 2016 r.

/Dowód: monit przedsądowy k. 15/

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych dokumentów, których treść ani autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, Sąd oparł się również na zeznaniach pozwanego, uznając je za wiarygodne w zakresie istotnym dla poczynionych ustaleń.

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie nie ulegało wątpliwości, iż pomiędzy stronami postępowania doszło do zawarcia umowy przewozu osoby. Pozwany znajdował się bowiem w środku komunikacji miejskiej, gdzie zobowiązany był posiadać

ważny dokument przewozu. Podstawę prawną roszczeń dochodzonych w niniejszej sprawie stanowiły zatem przepisy art. 774 i n. k.c. oraz ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (tj. Dz. U. 2012/1173).

Stosownie do treści art. 774 k.c. przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. Powód, będący przewoźnikiem w rozumieniu powyższego przepisu, świadczy usługi przewozowe w zakresie transportu, zaś pozwany będąc w dniu 02 lutego 2016 r. pasażerem autobusu linii 82, zawarł z przewoźnikiem umowę przewozu.

W myśl przepisu art. 16 ust. 1 ustawy Prawo przewozowe umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia – przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym.

Zgodnie z art. 774 kc przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy

W sprawie bezspornym jest, że powód jest przewoźnikiem w rozumieniu powołanych przepisów. Zgodnie bowiem z prawem miejscowym – § 4 pkt 5 ppkt „b”, „c” i „t” „Statutu Jednostki Budżetowej o Nazwie Zarząd (...) w P.”, stanowiącego załącznik do uchwały nr (...) Rady Miasta P. z dnia 24 czerwca 2008 r. W ramach powierzonego obowiązku powód realizuje zadania organizatora publicznego transportu zbiorowego na obszarze aglomeracji (...), w tym wykonuje i zleca kontrolę dokumentów uprawniających do przejazdów środkami lokalnego transportu zbiorowego oraz nakładanie opłat dodatkowych.

Powództwo podlegało jednak oddaleniu.

Wskazać należy, iż w „Informacji dla pasażera” umieszczonej na odwrocie wezwania znajduje się wprawdzie informacja, że za datę rozliczenia wezwania do zapłaty uważa się datę wpływu należności na konto, ale zdaniem Sądu okoliczność ta w uwarunkowaniach sprawy nie prowadziła do uwzględnienia powództwa.

Pozwany, zeznając w charakterze strony wskazał, iż kontroler poinformował go, że nałożona opłata będzie niższa, jeśli zostanie zapłacona do 7-ego dnia od wystawienia wezwania do zapłaty. Pozwany zaprzeczył, aby kontroler udzielił mu informacji, iż za datę zapłaty uważa się datę wpływu środków na konto Zarządu (...). W ocenie Sądu jego zeznania są spójne, logiczne, a przy tym znajdują oparcie w zasadach doświadczenia życiowego. Skoro powód uiścił opłatę dodatkową w dniu 09 lutego 2017 r., tj. do 7-go dnia od wystawienia wezwania do zapłaty, zatem dokonanie przez niego płatności bezgotówkowo nie stanowiło dla niego trudności i świadczy o wyrażeniu przez pozwanego woli spełnienia świadczenia, zatem gdyby nie brak stosownej wiedzy o wymogach realizowania płatności w formie bezgotówkowej, nie byłoby innych przeszkód dla zadysponowanie przez pozwanego sumy w terminie uwzględniającym zwyczajowo przyjęty czas dokonania przelewu.

Skoro więc pozwany zaspokoił w całości roszczenie powoda wynikające z wystawionego przez kontrolera wezwania do zapłaty, co jednoznacznie potwierdza tytuł przelewu dokonanego przez powoda w dniu 09 lutego 2016 r., w którym pozwany wskazał, iż zadysponowana kwota dotyczy „opłaty za brak ważnego biletu, nr (...)”, której to należności domagał się powód w wezwaniu do zapłaty, to powództwo podlegało oddaleniu jako niezasadne w dniu orzekania, gdyż powód – pomimo odnotowania dokonanej przez pozwanego wpłaty kwoty 140, 06 zł - wystąpił z przedmiotowym powództwem.

SSR Magdalena Bartłomiejczak